సంజీవనర్ వైద్య మరియు ఆరోగ్య ఉద్యోగులుకో-ఆపరేటివ్ హౌసింగ్ సొసైటీ
వర్సెస్
MOHD. అబ్దుల్ వహాబ్ మరియు ఇతరులు.
ఫిబ్రవరి 8, 1996
[కె.రామస్వామి, S.సాగిర్ అహ్మద్ మరియు జి.బి.పట్నాయక్, న్యాయమూర్తులు]

భూ సేకరణ చట్టం, 1894: సెక్షన్లు 4(1) మరియు 6.

పబ్లిక్ నోటీసు – నోటిఫికేషన్ యొక్క విషయాలు –40 రోజుల గడువు నిర్ణయించడం రాష్ట్ర – కేంద్ర సవరణతో – సవరణ ద్వారాఅసంగత (అసంగత), కాబట్టి చెల్లనిది కాదు –40 రోజుల తర్వాత నోటిఫికేషన్ యొక్క విషయాల ప్రచురణ దానిని చెల్లనిదే కాదని చేయదు ఇంకా ఏదైనా –రీతిలో స్వాధీనం ఇప్పటికే జరిగినందున , భూమి రాష్ట్రంలో అన్ని రకాల బాధ్యతల నుండి మినహాయించబడింది.

రాష్ట్ర గజిట్‌లో , 1894 భూసేకరణ చట్టం యొక్క సెక్షన్ 4(1) కింద నోటిఫికేషన్ ప్రచురించబడింది, అది అప్పీలర్ సంఘం ఉద్యోగులకు ఇంటి స్థలాలు కల్పించడానికి ప్రతివాదులకు– చెందిన భూమిని సేకరించడానికి సంబంధించినది . తరువాత , నోటిఫికేషన్ యొక్క విషయాలు స్థానికంగా ప్రచురించబడ్డాయి మరియు చట్టం యొక్క 6వ సెక్షన్ కింద ఒక ప్రకటన కూడా ప్రచురించబడింది ప్రతివాదుల నుండి భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్న తరువాత అది అప్పీలుదారుకు . తరువాత .అప్పగించబడింది, ఆపై సొసైటీ సభ్యులకు ప్లాట్లు కేటాయించబడ్డాయి , వారిలో కొందరు తమ ఇళ్ల నిర్మాణాన్ని ప్రారంభించారు. నివాస స్థలాల స్వాధీనంపై గల అసంతృప్తితో పిటిషన్‌దారులు హైకోర్టులో రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు.

హైకోర్టు, చట్టం సెక్షన్ 4(1) కింద జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్‌లు , గెజిట్‌లో మరియు స్థానిక ప్రాంతంలో ఏకకాలంలో ప్రచురించబడలేదని పేర్కొంటూ , నోటిఫికేషన్ మరియు ప్రకటనలను రద్దు చేసింది. ఇదే సమయంలో, రాష్ట్ర శాసనసభ 1983 నాటి భూసేకరణ ఆంధ్రప్రదేశ్ సవరణ మరియు) ధ్రువీకరణ) చట్టం ద్వారా చట్టాన్ని సవరించి , రాష్ట్ర గెజిట్‌లో ప్రచురించిన తేదీ నుండి 40 రోజుల లోపు సెక్షన్ 4(1) నోటిఫికేషన్ యొక్క సారాంశాన్ని ప్రచురించాలని పాతటి నుండి నిర్దేశించింది . హైకోర్టు తీర్పు వల్ల నష్టపోయినట్లు భావించిన ఆపీలుదారుడు, ఈ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు.

అప్పీలుదారు తరపున , సవరించిన చట్టం పునరాలోచనలో జిల్లా గజిట్‌లో ప్రచురించిన తేదీ నుండి 40 రోజులలోపు సెక్షన్ 4(1) నోటిఫికేషన్ యొక్క పదార్థాన్ని ప్రచురించాలని

నిర్దేశించినప్పటికీ, 40 రోజుల తర్వాత కూడా పదార్థం యొక్క ప్రచురణ చెల్లనిది కాదని వాదించారు ; ఆస్తి స్వాధీనం నిజానికి జరిగినందున , రాష్ట్రం మరియు లబ్ధిదారులకు సంబంధించిన భూమి అన్ని భారాల నుండి మినహాయించబడింది ; మరియు కేంద్ర చట్ట సవరేఖణ , సెక్షన్ 4(1) కింద ప్రచురణ యొక్క చివరి తేదీల నుండి ఒక సంవత్సరంలో , చట్టం యొక్క సెక్షన్ 6 కింద ప్రకటనను ప్రచురించవచ్చని పేర్కొంది.

ప్రతివాదుల తరపున , *ధృవీకరణ చట్టం పునరాలోచన ప్రభావం చూపిన తర్వాత* , చట్టం యొక్క 4(1) సెక్షన్ కింద నోటిఫికేషన్ చెల్లనిది కాదని , దాని ఫలితంగా 6వ సెక్షన్ కింద ప్రకటన ఉనికిలో లేదని వాదించారు.

అప్పీల్‌ను అనుమతిస్తూ, ఈ కోర్ట్ ఇలా చెప్పింది:

1.1. పార్లమెంట్ 1894 భూసేకరణ చట్టాన్ని సవరించింది , దాని ప్రకారం చట్టం యొక్క సెక్షన్ 4 (1) కింద నోటిఫికేషన్ ప్రచురణ మరియు సెక్షన్ 6 కింద ప్రకటన చేయడానికి నిర్దేశించిన సమయ పరిమితి లేకుండా పద్ధతి దశలను విధించింది , అలాగే వాటిని పాటించకపోవడం యొక్క పర్యవసానాలను మరియు సెక్షన్ 11A లో ఈ విధంగా నిర్దేశించిన దశలు తీసుకోని పక్షంలో , ఆ భూసేకరణ రద్దు అవుతుందని పేర్కొంది . ఇలా చెప్పాలంటే , పార్లమెంట్ వారు ఏకకాలిక ప్రచురణ గానీ, వెంటనే స్థానికంగా ప్రచురించాలని గానీ పట్టుబట్టడం లేదు. కానీ, దానిని పాటించడం మరియు రెండు వార్తాపత్రికలలో ప్రచురించడం తప్పనిసరి. ఈ భూమిని ప్రజా సంబంధ ప్రయోజనం కోసం సేకరించడం జరిగిందని, యజమాని లేదా ఆసక్తి కలిగిన వ్యక్తికి తెలియజేయడమే ఈ ప్రక్రియ యొక్క లక్ష్యం. 4(1) సెక్షన్ కింద నోటిఫికేషన్ ప్రచురణ తేదీలలో చివరి తేదీ నుండి ఒక సంవత్సరం లోపు 5ఎ సెక్షన్ కింద విచారణ కూడా జరిపించాలి మరియు అన్ని చర్యలు తీసుకోవాలి . **మిగతాపక్షంలో, సేకరణ రద్దు అవుతుంది**

[315-C-E]

1.2 ఆంధ్ర ప్రదేశ్ గెజిట్ లో 4(1) సెక్షన్ నోటిఫికేషన్ ప్రచురణ , ప్రాంతంలో దాని యొక్క విషయాలు, మరియు రెండు స్థానిక వార్తాపత్రికలలో నోటిఫికేషన్ ప్రచురణ ఉండాలని భావించబడింది కానీ వాటి పాటి అమలుకు ఎటువంటి గడువు నిర్దేశించబడలేదు . 17(4) వ ఉపవాక్య కింద అత్యవసర పరిస్థితి ఉందని చెప్పకపోతే , 5ఎ సెక్షన్ కింద యజమానికి నోటీసు ఇవ్వాలి ఆ తర్వాత యజమాని లేదా ఆసక్తి ఉన్న వ్యక్తికి వివరణ ఇచ్చే అవకాశం ఇచ్చిన తర్వాత . విచారణ జరుగుతుంది. అనంతరం, సెక్షన్ 4(1) కింద ప్రచురణ తేదీలలో చివరి తేదీ నుండి ఒక

సంవత్సరంలోపు ప్రకటన ప్రచురించాలి. నిర్దేశించిన అన్ని విధానపరమైన చర్యలు తీసుకోవాలి , కానీ ఎటువంటి సమయ పట్టిక లేకుండా ప్రకటన ఒక సంవత్సరంలోపు ప్రచురించాలి .. గరిష్ట బాహ్య పరిమితి నిర్దేశించబడింది. [315-F-H]

భూసేకరణ అధికారి, హైదరాబాద్ అర్బన్ డెవలప్‌మెంట్ అథారిటీ , హైదరాబాద్, A.P. v. మొహమ్మద్. అమీ ఖాన్ & ఆర్స్., [1986] 1 SCC 3; సి.కె. నారాయణ చారి & ఓర్స్. v. పోతేపల్లి ఆశన్న & ఆర్స్., [1986] 1 SCC 9 మరియు యాదయ్య & ఓర్స్. v. ప్రభుత్వం ఆఫ్ A.P., (1983) 1 DLT.233, వర్తించబడుతుంది.

దీపక్ పహ్వా v. లెఫ్టినెంట్ గవర్నర్, [1985] 1 SCR 588, విశిష్టమైనది.

2.1చట్టంలోని కేంద్ర సవరణకు విరుద్ధంగా ఉన్నందున ధ్రువీకరణ చట్టం కింద 40 రోజుల కఠినత్వం విస్తరించింది. .పరిశీలించబడుతుంది, ధారిణులకు ఇంటి స్థలాల కల్పన కోసం భూసేకరణకు సంబంధించిన ధృవీకరణ చట్టం ఉంది , దాని కింద సెక్షన్ 17(4) కింద అత్యవసర పరిస్థితి అధికారం ఉపయోగించబడింది మరియు స్వాధీనం చేసుకోలేదు .4వ)1) నిబంధన కింద జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ మరియు 6వ నిబంధన కింద ప్రకటన పత్రాన్ని ఏకకాలంలో ప్రచురించారు . . కానీ నోటిఫికేషన్ యొక్క విషయాల యొక్క ప్రజా నోటీసు ఏకకాలంలో ఇవ్వలేదుచట్టం ఆచరణలో పెట్టడం కష్టమైన ఒకేసారి జరగాల్సిన చర్యపై పట్టుబట్టలేదు , ఒకేసారి జరిగే చర్య అనే భావన న్యాయ సంబంధ వివరణ మరియు దాని ప్రభావం ధ్రువీకరణ చట్టం ద్వారా తగ్గించబడింది . **దృఢంగా స్మరించుకోవలసిన విషయం ఏమిటంటే, ఆ స్వాధీనం పేద ప్రజలు కు నివాస గృహాల కల్పన కోసమే జరిగిందిరాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఎల్లప్పుడూ పట్టణ ప్రాంతాల్లో . ఆస్తులను స్వాధీనం చేసుకోవడానికి సెక్షన్ 4(1) కింద నోటిఫికేషన్‌ను మరియు సెక్షన్ 6 కింద ప్రకటనను ప్రచురించే అధికారాన్ని ఉపయోగిస్తుంది.** సెక్షన్ 5ఎ కింద దర్యాప్తు జరిపించకుండా సెక్షన్ 6వ కింద ప్రకటన చేయలేదు . ప్రస్తుత కేసులోలాగే 5ఎ సెక్షన్ కింద దర్యాప్తు పూర్తి అయిన తర్వాతే 6వ సెక్షన్ కింద ప్రకటన జారీ చేయాలి. అందువల్ల , పదార్థం యొక్క స్థానిక నోటీసును ఏకకాలంలో అందించాల్సిన అవసరం చట్టపరమైన అవసరం కాదు. [316-C-F]

గౌరీ శంకర్ గౌర్ & ఓర్స్. v. U.P రాష్ట్రం & Ors., [1994) 1SCC92, సూచించబడింది.

2.2 భూసేకరణ అధికారి స్వాధీనం చేసుకున్న భూమిని స్వాధీనం చేసుకుని , అప్పీలుదారు సంఘానికి అప్పగించిన తర్వాతే ఆ భూమిని దాని సభ్యుల మధ్య పంచుకోవడం మరియు వారికి

సంబంధించిన ప్లాట్లను కేటాయించే ప్రశ్న ఉత్పన్నమవుతుందని స్పష్టంగా ఉంటుంది . **16వ సెక్షన్ ప్రకారం, ఆ భూమి రాష్ట్రానికి స్వాధీనమైంది, దానిపై ఏ రకమైన భారాలు లేకుండా ఉంది. [317-C]**

3.అప్పీలుదారులలో స్వాధీనం చేసుకునే **ఆస్తి నిహితం**.చేయబడినందున , ఆస్తి చట్టం కింద అప్పీలుదారుల యొక్క హక్కును రద్దు చేసే అధికారం లేనందున , 48(1) సెక్షన్ కింద అధికారాన్ని వ్యాయామం చేయడం ద్వారా తప్ప , చెల్లుబాటు అయ్యే హక్కును ఓడించలేము . 4(1) సెక్షన్ కింద నోటిఫికేషన్‌ను రద్దు చేసే అధికారాన్ని ఉపయోగించడం మరియు 6వ సెక్షన్ కింద ప్రకటన చేయడం వల్ల అసమానత ఏర్పడుతుంది.

సతేంద్ర ప్రసాద్ జైన్ & ఓర్స్. v. U.P రాష్ట్రం & Ors., [1993] 4 SCC 369, సూచించబడింది.

సివిల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నం.5812 ఆఫ్ 1983.

1982 నాటి W.A. నం. 692లో ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు యొక్క 2.3.83 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి.

అప్పీలుదారులు కోసం.

C.S. సీతారామయ్య మరియు Ms. వృంద్ర ధర్.

ప్రతివాదులుగా ఎ.సుబ్బారావు, జి.ప్రభాకర్.

న్యాయస్థానం తీర్పును కెరామస్వామి ., న్యాయమూర్తి, వెలువరించారు ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు . 1983 మార్చి 2వ తేదీన వ్రాతపూర్వక అప్పీలు నం .692 ఆఫ్ 1982లో ఇచ్చిన తీర్పు నుండి ఈ ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీలు .రాష్ట్ర గెజిట్ లో 1979 జనవరి 11వ తేదీన , భూసేకరణ చట్టం 1894 లోని 1 సంక్షిప్తంగా లోని సెక్షన్ "చట్టం"4(1) కింద అధిసూచన ప్రచురించబడింది, దానిలో ఆపీలుదారు సంఘం యొక్క నాలుగో తరగతి ఉద్యోగులకు ఇంటి స్థలాలను కేటాయించడానికి ప్రస్తుత భూములను సేకరించడం జరిగింది .అధిసూచన యొక్క విషయాలు 1979 మార్చి 17 న స్థానికంగా ప్రచురించబడ్డాయి చట్టం యొక్క .5A సెక్షన్ కిందా విచారణ జరిగింది మరియు భూసేకరణ అధికారి (LAO) 1979 జూన్ 19 న ప్రభుత్వానికి తన నివేదికను సమర్పించారు . 6వ అధికరణం కింద 1980 మార్చి 29వ తేదీన ప్రకటన జారీ చేయబడింది. LAO విచారణ జరిపించిన తర్వాత 11వ అధికరణం కింద తన పురస్కారం చేశారు. డిసెంబర్ 13, 1980న ప్రతివాదులకు నోటీసు అందజేయబడింది. నివేదిక ప్రకారం , జవాబుదారుడు 1981 జనవరి 1 న LAO కార్యాలయానికి

హాజరు కాకపోవడం వల్ల , న్యాయమూర్తి న్యాయస్థానంలో నష్టపరిహారం డిపాజిట్ చేయబడింది . వాదులు నుండి భూమిని LAO స్వాధీనం చేసుకున్న తరువాత, ఆయన ఆ భూమిని ఆజ్ఞాపత్రదారుడికి అప్పగించాడని, కానీ ఖచ్చితమైన తేదీ పేర్కొనలేదని తెలుస్తుంది. అప్పీలుదారులు ఇంకా, ఆ తరువాత ప్లాట్లు వేసి , వాటిని తమ సభ్యులకు కేటాయించారని , మరియు కొన్నిసభ్యులు తమ ఇళ్ల నిర్మాణాన్ని ప్రారంభించారని పేర్కొన్నారు. ఆ దశలో, ప్రతివాదులు 1982 ఆగస్టు 9వ తేదీన రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు మరియు పూర్ణ ధర్మాసనం యాదయ్య & ఓర్స్. వ్యతిరేకంగా తీర్పు తరువాత. ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం, (1983) 1 డిఎల్టి 233 , నోటిఫికేషన్‌ను రద్దు చేసి , సెక్షన్ 4(1) కింద నోటిఫికేషన్‌లు గెజిట్‌లో మరియు స్థానికంగా ఏకకాలంలో ప్రచురించబడలేదని తీర్పు ఇచ్చింది. కాబట్టి ఈ ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా పిలుపు.

శ్రీ సి. సీతారామయ్య, అప్పీలుదారు తరపు సీనియర్ న్యాయవాది వాదిస్తూ, దీపక్ పహ్వా వర్సెస్ లెఫ్టినెంట్ గవర్నర్, [1985] 1 SCR 588లో ఈ కోర్టు యాదయ్య కేసులో ఫుల్ బెంచ్ నిర్ణయాన్ని తోసిపుచ్చింది మరియు వివిధ డివిజన్ బెంచ్‌లోని నిష్పత్తిని ఆమోదించింది. ఆ కోర్టు తీర్పులు అక్కడ ప్రస్తావించబడ్డాయి. రాష్ట్ర శాసనసభ భూసేకరణ ద్వారా చట్టాన్ని సవరించింది (ఆంధ్రప్రదేశ్ సవరణ మరియు ధ్రువీకరణ) చట్టం , 1983 (1983 చట్టం 9) (సంక్షిప్తంగా, "ధృవీకరణ చట్టం") పునరాలోచన ప్రభావాన్ని ఇస్తుంది, అనగా. డబ్ల్యు.ఇ.ఎఫ్. సెప్టెంబర్ 12, 1975, భూసేకరణ జరిగిన తేదీ (ఆంధ్రప్రదేశ్ సవరణ) చట్టం , 1976 అమలులోకి వచ్చింది. వాలిడేషన్ చట్టం పూర్వలక్షణంగా సెక్షన్ 4 (1) నోటిఫికేషన్ యొక్క విషయాల ప్రచురణను జిల్లా గెజిట్ లో ప్రచురించిన తేదీ నుండి 40 రోజుల లోపు నిర్దేశిస్తుందిఅయినప్పటికీ ., దీపక్ పహవా కేసులోని నిష్పత్తి మరియు వాలిడేషన్ చట్టం యొక్క సెక్షన్ 4(బి (చట్టం ప్రకారం , 40 రోజుల తర్వాత కూడా విషయాల ప్రచురణ చెల్లుబాటు అవుతుంది మారదు . ఆయన మరిన్నింటిని వాదించారు పరిహారం నిర్ణయించబడిన తర్వాత , స్వాధీనం ఇప్పటికే జరిగినందున , భూమి రాష్ట్రానికి మరియు లబ్ధిదారులకు అడ్డంకులు లేకుండా స్వాధీనమైందని. అందువల్ల, హైకోర్టు సెక్షన్ 4 (1) నోటిఫికేషన్ మరియు సెక్షన్ 6 ప్రకటనను రద్దు చేయడంలో సరైనది కాదు. భూసేకరణ సవరణ చట్టం (68 ఆఫ్ 1984) గెజిట్ , వార్తాపత్రికలు మరియు స్థానిక ప్రచురణలో నోటిఫికేషన్ ప్రచురణకు విధానాన్ని అందిస్తుంది మరియు సెక్షన్ 6 కింద ప్రకటన ప్రచురణకు గడువు సెక్షన్ 4 (1) కింద ప్రచురణ యొక్క చివరి తేదీల నుండి ఒక సంవత్సరం లోపు ఉంటుంది. ఇది సెక్షన్ 4 (1) కింద వివిధ ప్రచురణలు గరిష్ట కాల వ్యవధిలో ఒక సంవత్సరము వరకు కాల పరిమితి లేకుండా ఆవర్తన విరామాలు లలో చేయవచ్చునని సూచిస్తుంది. అంతేకాకుండా, తరువాత వచ్చిన వాలిడేషన్ చట్టం కూడా చెల్లదు కాదు.

శ్రీ ఎ. సుబ్బారావు , ప్రతివాదుల తరపున ల అనుభవజ్ఞుడైన న్యాయవాది వాదించారు వాలిడేషన్ చట్టానికి 1975 సెప్టెంబర్ 12 నుండి పూర్వలక్షణ ప్రభావం ఇచ్చిన తర్వాత మరియు స్థానిక ప్రచురణ 40 రోజుల తర్వాత జరిగితే, సెక్షన్ 4(1) కింద నోటిఫికేషన్ చెల్లనిది కాదవుతుంది ; దాని ఫలితంగా, సెక్షన్ 6 కింద ప్రకటన చెల్లనిది కాదు. ఆయన హైదరాబాద్ అర్బన్ డెవలప్‌మెంట్ అథారిటీ భూసేకరణ అధికారి (హుడా), హైదరాబాద్ మరియు మొహమ్మద్ అమ్రి ఖాన్ & Ors., [1986] 1 ఎస్ సి.సి.3 మరియు సి నారాయణ చారి .కె. & Ors. v. పొత్తేపల్లి అశన్న & Ors., (1986] 1 ఎస్ సి.సి.9 కేసులపై ఆధారపడ్డారు ఈ కేసులలో స్థానిక ప్రచురణ .40 రోజుల తరువాత సెక్షన్ 4(1) నోటిఫికేషన్‌ను రద్దు చేస్తుందని తీర్పు చెప్పారు.

సంబంధిత వాదనలు ఈ ప్రశ్నకు దారితీస్తాయి: హైకోర్టు యొక్క దృక్పథం చట్టపరంగా సరైనదేనా? భూసేకరణ (ఆంధ్రప్రదేశ్ సవరణ) చట్టం, 1976 పేదలకు ఇళ్ల స్థలాలను కల్పించడానికి మరియు కలెక్టర్లను సెక్షన్ 4 (1) కింద నోటిఫికేషన్ జారీ చేయడానికి మరియు సెక్షన్ 6 కింద ప్రకటన జారీ చేయడానికి మరియు వాటిని సంబంధిత జిల్లా గెజిట్లలో ప్రచురించడానికి అధికారం ఇవ్వడానికి ఉద్దేశించి చేయబడింది. ఈ చట్టం 500 రూపాయలు మించని భూములకు నష్టపరిహారం చెల్లించడానికి, ఇతర సందర్భాలలో 6% వడ్డీతో రూ.500 మించని విడతలుగా చెల్లించే నిబంధనను కలిగి ఉంది.

ఇదే క్రమంలో, రాష్ట్రంలోని అన్ని జిల్లాల్లో భారీ స్థాయిలో ప్రైవేట్ వ్యక్తుల భూములను సేకరించే పనులు చేపట్టారు. కలెక్టర్లు సెక్షన్ 17(4) కింద అధికారాన్ని ఉపయోగించి , సెక్షన్ 5 A కింద విచారణను మాఫీ చేసి , సెక్షన్ 4(1) కింద నోటిఫికేషన్‌లు మరియు సెక్షన్ 6 కింద ప్రకటనలను గెజిట్‌లో ఏకకాలంలో ప్రచురించారు. కానీ దిగువ స్థాయి అధికారులు సెక్షన్ 4(1) **నోటిఫికేషన్ యొక్క విషయాల స్థానిక ప్రచురణను ఆలస్యం చేశారు . దీని ఫలితంగా, ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టులో వరుస పెట్టి నోటిఫికేషన్‌ల చెల్లుబాటును సవాలు చేస్తూ బహుళ వ్యాజ్యాలు దాఖలు చేశారు.**

దీపక్ పహ్వా కేసులో (సుప్రా) ఈ కోర్టు గమనించినట్లుగా , చాలా మంది గెజిట్‌లో సెక్షన్ 4(1) కింద నోటిఫికేషన్‌ను ఏకకాలంలో ప్రచురించాలని హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్‌లు స్థిరమైన అభిప్రాయాన్ని తీసుకున్నాయి మరియు దాని పదార్ధం యొక్క స్థానిక ప్రచురణ తప్పనిసరి కాదు. న్యాయమూర్తి మరియు డివిజన్ బెంచ్ గతంలోని తీర్పును కొట్టివేసి , పూర్ణ న్యాయస్థానానికి పంపించారు. పూర్ణ న్యాయస్థానం, యాదయ్య కేసులో, గెజిట్‌లో నోటిఫికేషన్ ప్రచురణ మరియు దాని యొక్క స్థానిక ప్రచురణ ఒకే రోజు జరగాలని తీర్పు ఇచ్చింది. ఆ దృక్పథాన్ని అనుసరించి , పూర్ణ

ధర్మాసనం ఆ అప్పీలులో పరిగణించబడిన ఆక్షేపించబడిన నోటిఫికేషన్ మరియు ప్రకటనను రద్దు చేసింది. ఆ వైధీకరణ చట్టం ఆ తీర్పును స్పష్టంగా అంగీకరించి , ఆంధ్రప్రదేశ్ సవరణ చట్టం , 1976 అమలులోకి వచ్చే తేదీకి ముందు జారీ చేసిన అన్ని నోటిఫికేషన్‌లను పునరాలోచన ప్రభావం తో ధ్రువీకరణ, ఫుల్ బెంచ్ తీర్పుకు పునాదిని తొలగించింది.వీరిధీకరణ చట్టం, సెక్షన్ 2 ప్రకారం, కలెక్టర్ నోటిఫికేషన్ ప్రచురణ తేదీ నుండి 40 రోజుల లోపు , ప్రచురించిన నోటిఫికేషన్ యొక్క సారాంశాన్ని తెలియజేయాలి. ఇదంతా మరిన్ని కోర్టు కేసులకు దారితీసింది.

పబ్లిక్ నోటీసులో జాప్యం కారణంగా నోటిఫికేషన్ చెల్లనిది కాదా అనే విషయాన్ని పరిశీలించడానికి ముగ్గురు న్యాయమూర్తుల ధర్మాసనం అవసరం అయ్యింది. యాదయ్య కేసును వాదనకు మద్దతుగా ఉదహరించారు.

జూన్ 18, 1984 న గెజిట్‌లో 4 మరియు 17(4) సెక్షన్ల కింద సంయుక్త నోటిఫికేషన్ మరియు 6వ సెక్షన్ కింద ఒక ప్రకటన ప్రచురించబడ్డాయి. అయితే , 4వ సెక్షన్ కింద నోటిఫికేషన్ యొక్క విషయాల పబ్లిక్ నోటీసు 29 రోజుల జాప్యంతో జూలై 17, 1984 న స్థానికంగా ఇవ్వబడింది. ఎనిమిదేళ్ల పాటు శాఖల మధ్య వ్యవస్థ పత్రాలు లేఖల నోటిఫికేషన్ విడుదల ఆలస్యమైంది. దీని వల్ల నిజానికి ఎలాంటి అత్యవసరము లేదని తెలియజేయడానికి ఉద్దేశించబడింది. అర్జెన్సీ నిబంధనను ఉపయోగించడం మరియు దాని ఫలితంగా 5ఎ సెక్షన్ కింద దర్యాప్తు నిర్వహించకపోవడం చట్టబద్ధత న్యాయపరీక్షణకు గురైంది.

ఇదే న్యాయస్థానం సెక్షన్ 4(1) నోటిఫికేషన్ యొక్క సారాంశం యొక్క ప్రజా నోటీసును ప్రచురణ సమయంలో లేదా వెంటనే తరువాత స్థానికంగా ఇవ్వాలని ఉద్దేశించలేదని తీర్పు చెప్పింది. 4వ (1) సబ్–సెక్షన్ కింద తదుపరి చర్యలు తీసుకునే ముందు , సెక్షన్ 4 (1) కింద తీసుకోవలసిన రెండు దశలు ఉన్నాయి. సెక్షన్ 4(1) లో సమయం అనే అంశం ముఖ్యమైనది కాదు మరియు 'ఒకేసారి' లేదా 'అనంతరం వెంటనే' అనే పదాలను చదవడానికి ఎటువంటి అధికారము ఆదేశాలు లేవు. అవి తప్పనిసరిగా ఒకేసారి లేదా వెంటనే తర్వాత చేయవలసిన అవసరం లేదు. సమకాలీనత అంటే కొంత సమయ వ్యవధి ఉండవచ్చు. అధికారిక గెజిట్ లో ప్రచురణ మరియు స్థానిక ప్రాంతంలో ప్రజా నోటీసును వేరవేరు సమయాల్లోనే ప్రచురించాలి , ఇందులో తప్పించుకోలేని విషయం. ఇది ప్రచురణ మరియు ప్రజా నోటీసు మధ్య ఎక్కువ సమయం ఉండాలని కాదు. విరామం లేకుండా కార్యక్రమాల పరంపర కొనసాగుతున్నట్లుగా చూపించాలి. గెజిట్‌లో ప్రచురణ ఉంటే మరియు ప్రాంతంలో ప్రజా నోటీసు ఉంటే, సెక్షన్ 4(1) యొక్క అవశ్యకతలు తీర్చబడాలని భావించాలి, వీటిని

ఒకదానికొకటి కనీసం సమయ వ్యవధి ద్వారా తెంపకపోతే అది స్వాధీనం కోసం జరిగే విధానములలో నిజాయితీ లేమి లేదని ప్రాథమిక ముగింపుకు దారితీస్తుంది. సెక్షన్ 17 (4) కింద ప్రభుత్వం శక్తిని ప్రయోగించినప్పుడు, అంతే స్పష్టంగా అవసరము ఆలస్యంబు ఇవ్వకుండా ఉంటుందని , ఈ విధంగా ప్రభుత్వం సెక్షన్ 6 కింద ప్రకటన ప్రచురణ పైన మరియు సెక్షన్ 9 కింద నోటీసు తరువాత భూమి యొక్క కబ్జా వెంటనే తీసుకోవాలని ఆదేశిస్తుంది అని నిర్ణయించబడింది. అప్పట్లో అధిగ్రహణ నోటిఫికేషన్ జారీ చేసిన సమయంలో ఉన్న అత్యవసర పరిస్థితిని రద్దు చేయడానికి 8 సంవత్సరాలు ఆలస్యం చేసిన అధికారుల నిర్లక్ష్యం సరిపోదు. అప్పట్లో అత్యవసర పరిస్థితి లేదని వాదించడానికి కూడా ఇది సరిపోదు. ఈ న్యాయస్థానం యాదయ్య కేసు (పైపేజీ) లో పూర్ణ ధర్మాసనం తీర్పును తోసిపుచ్చింది, ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు ధర్మాసనాల తీర్పులను మరికొన్ని కేసులతో పాటు ఆమోదించింది.

మొహమ్మద్ అమ్మ్య ఖాన్ మరియు సి.కె. నారాయణ చారి కేసులలో (సుప్రా) ఈ న్యాయస్థానం ధృవీకరణ చట్టం యొక్క ప్రభావాన్ని పరిశీలించింది. మూడుగురు న్యాయమూర్తుల మరొక ధర్మాసనం, దీపక్ పహ్వా కేసులో చట్టం ఉన్నప్పటికీ, తిరిగి చర్యశీలతతో ధృవీకరణ చట్టం అమలులోకి వచ్చిన తరువాత , ధృవీకరణ చట్టాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని తీర్పు ఇచ్చింది. సెక్షన్ 4(1) నోటిఫికేషన్ ప్రచురించిన తేదీ నుండి 40 రోజుల లోపు, ఆ నోటిఫికేషన్ లోని విషయాలను స్థానికంగా తెలియజేయాలి మరియు ప్రజలకు సార్వజనిక నోటీసు ఇవ్వాలి. 1975 సెప్టెంబర్ 12వ తేదీ తర్వాత సంబంధిత ప్రభుత్వం జారీ చేసిన ప్రతి నోటిఫికేషన్‌కు ఇది వర్తిస్తుంది. ఆ గెజిట్ లో నోటిఫికేషన్ ప్రచురణ తేదీ నుండి 40 రోజుల లోపు , ఆ ప్రాంతంలో నోటిఫికేషన్ యొక్క వివరాలు తెలియజేయకపోతే, అది నోటిఫికేషన్‌ను రద్దు చేసేలా తీవ్రమైన లోపంగా పరిగణించబడుతుంది. అదే విధంగా, నోటిఫికేషన్ యొక్క సారాంశాన్ని స్థానిక ప్రచురణలో 40 రోజులకు మించి ఆలస్యం చేయడం 1975 సెప్టెంబర్ 12వ తేదీ నుండి అమలులో ఉన్న సెక్షన్ 4 యొక్క ఉప-కలం (1) లో నిర్దేశించిన ఆదేశాన్ని ఉల్లంఘించినట్లు అవుతుంది. అందువల్ల, అది రద్దు చేయబడే అవకాశం ఉంది.

పార్లమెంటు 1984 సవరణ చట్టం 68ని రూపొందించింది , ఇది సెక్షన్ 4(1) కింద నోటిఫికేషన్‌ను ప్రచురించడం మరియు నిర్ణీత కాల పరిమితి లేకుండా సెక్షన్ 6 కింద డిక్లరేషన్‌ను అమలు చేయడం , వాటిని పాటించనట్లయితే పరిణామాలు మరియు సెక్షన్ 11Aలో ప్రకటించడం వంటి చర్యలను పేర్కొంది.సిఫార్సు చేసిన చర్యలు వరుసగా తీసుకోకపోతే , సాధన తగ్గుతుంది. ఇలా చెప్పాలంటే, పార్లమెంట్ ఇలా స్పష్టం చేస్తోంది – పదార్థాన్ని ఒకేసారి కానీ వెంటనే స్థానికంగా ప్రచురించాలని నిర్బంధించలేదు. కానీ, ఆదేశాన్ని పాటించడం మరియు రెండు వార్తాపత్రికలలో

ప్రచురించడం తప్పనిసరి. భూమిని ప్రభుత్వ ప్రయోజనం కోసం స్వాధీనం చేసుకున్న విషయాన్ని యజమాని లేదా ఆసక్తిగల వ్యక్తికి తెలియజేయడమే దీని లక్ష్యం. 4(1) కింద నోటిఫికేషన్ ప్రచురణ తేదీలలో చివరి తేదీ నుండి ఒక సంవత్సరంలోపు 5ఎ సెక్షన్ కింద విచారణ జరిపించాలి మరియు అన్ని చర్యలు తీసుకోవాలి. ఆ విధంగా కొనుగోలు రద్దు అవుతుంది. అయినప్పటికీ , సెక్షన్ 6 ప్రకటన విడుదలైన తేదీ నుండి రెండు సంవత్సరాల లోపు అవార్డు ఇవ్వాలి. ఆర్డర్ 4(1) నోటిఫికేషన్‌ను అధికారిక గెజిట్‌లో ప్రచురించడం, స్థానిక ప్రాంతంలో దాని యొక్క సారాంశం, అలాగే రెండు స్థానిక వార్తాపత్రికలలో నోటిఫికేషన్‌ను ప్రచురించడం ఊహించబడింది , కానీ వాటి పాటించడానికి సంబంధించి ఎటువంటి గడువు నిర్దేశించబడలేదు . ఆ విభాగం 17(4) కింద ఆ అవసరం శక్తిని ఉపయోగించకపోతే, యజమానికి 5ఎ విభాగం కింద నోటీసు ఇవ్వాలి మరియు ఆ తర్వాత యజమాని లేదా ఆసక్తిగల వ్యక్తికి అవకాశం ఇచ్చిన తర్వాత విచారణ జరుగుతుంది. తదనంతరం, సెక్షన్ 4(1) కింద ప్రచురణ యొక్క తేదీలలో చివరి తేదీ నుండి ఒక సంవత్సరంలోపు ప్రకటన ప్రచురించబడాలి. వేరే మాటల్లో చెప్పాలంటే , సెప్టెంబర్ 24 , 1984 నుండి , నిర్దేశించిన అన్ని విధానపరమైన చర్యలు పాటించాలి , కానీ సమయ పట్టిక లేకుండా , ప్రకటన ఒక సంవత్సరంలోపు ప్రచురించాలి. అత్యధిక పరిమితి నిర్ణయించబడింది. 1984 కేంద్రం చట్టం 68 మరియు ధ్రువీకరణ చట్టం రాజ్యాంగంలోని ఏడవ షెడ్యూల్‌లోని జాబితా III (సమరస జాబితా)లోని ఎంట్రీ 42 కింద నిర్మించబడ్డాయి. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 254 నిబంధనల ప్రకారం , 1984 సంవత్సరపు 68వ సవరణ చట్టాన్ని 1984 సెప్టెంబర్ 24వ తేదీ నుండి అమలులోకి వచ్చింది మరియు అప్పటి నుండి అదే రంగాన్ని ఆక్రమించి ఉంది. గౌరి శంకర్ గౌర్ & ఇతరులు వ / లు. స్టేట్ ఆఫ్ యు.పి. & ఇతరులు, (1994) 1 ఎస్.సి.సి. 92 లో ఈ న్యాయస్థానం సవరణ చట్టం యొక్క ప్రభావాన్ని ఉ.పి అవాస్ ఎవమ్ వికాస్ పరిషత్ ఆధినియం , 1965 దృష్ట్యా పరిశీలించి , పేరా 39 మరియు 40 లలో రెండు చట్టాలు పరస్పర విరుద్ధంగా లేనంత వరకు మరియు సామరస్యంగా పనిచేయలేనంత వరకు , రాష్ట్ర చట్టం కేంద్ర చట్టం పైన ఆధిపత్యం చెలాయిస్తుంది , అయితే పరస్పర విరుద్ధత ఉన్నంత వరకు , సవరణ చట్టం నిబంధనలతో పూర్తిగా సరిపడని కారణంగా రాష్ట్ర చట్టం చెల్లనిది కాదవుతుంది. ఆ పరిస్థితిలో, రాష్ట్ర చట్టం జాబితా II (రాష్ట్ర జాబితా) లోని 56 మరియు 66 ఎంట్రీల కింద రూపొందించబడినది కాగా , సవరణ చట్టం ఖాతాల జాబితాలోని ఎంట్రీ 42 కింద రూపొందించబడినది కాబట్టి , అవి స్వతంత్రంగా పనిచేయాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఉన్నాయని తీర్పు ఇచ్చారు.

40 రోజుల కఠినత ఆ తరువాత ధృవీకరణ చట్టం కింద సెప్టెంబర్ 24, 1984 నుండి చట్టం సవరణ 68 1984 తో విరుద్ధంగా ఉండటం వల్ల తగ్గించబడింది. ఆ ధృవీకరణ చట్టం పేదలకు ఇంటి స్థలాల కేటాయింపు కోసం భూసేకరణకు సంబంధించినది (కనుక) 17వ (4) సెక్షన్ కింద అత్యవసర పరిస్థితి అధికారాన్ని ఉపయోగించారు మరియు స్వాధీనం చేసుకోలేదు. 4(1) సెక్షన్ కింద నోటిఫికేషన్ మరియు 6వ సెక్షన్ కింద ప్రకటన ఒకేసారి ప్రచురించబడ్డాయి. కానీ నోటిఫికేషన్ యొక్క విషయం యొక్క ప్రజా నోటీసు ఒకేసారి ఇవ్వబడలేదు. కానీ పూర్తి ధర్మాసనం తీర్పు కోసం , చట్టం ఏకకాలిక చర్యపై పట్టుబట్టలేదు, అది అసాధ్యం మరియు ఏకకాలిక చర్య అనే భావన న్యాయపరమైన వివరణ మరియు దాని ప్రభావం ధ్రువీకరణ చట్టం ద్వారా చెల్లాచెదురైంది. పేదలకు నివాస గృహాలను అందించడానికే ఈ ధ్రువీకరణ జరిగిందని గుర్తుంచుకోవాలి. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఎల్లప్పుడూ పట్టణ ప్రాంతాల్లోని ఆస్తులను సేకరించడానికి 4(1)వ చట్టం కింద నోటిఫికేషన్ను మరియు 6వ చట్టం కింద ప్రకటనను ప్రచురించే అధికారాన్ని వినియోగిస్తుంది . 5ఎ సెక్షన్ కింద దర్యాప్తు నిర్వహించకుండా ఉపేక్షించలేదు. 6వ సెక్షన్ కింద ప్రకటన జారీ చేయడానికి ముందు , ప్రస్తుత కేసులో లాగానే 5ఎ సెక్షన్ కింద దర్యాప్తు నిర్వహించారు . అందువల్ల, పదార్థం యొక్క ఏకకాలంలో స్థానిక నోటీసు చేయవలసిన అవసరం చట్టం యొక్క అవసరం మరియు దీపక్ పహ్వా కేసు {సుప్రా) మరియు హైకోర్టుల యొక్క వివిధ డివిజన్ బెంచ్ల యొక్క అనేక నిర్ణయాలలో ఈ కోర్టు ద్వారా ప్రకటించబడింది. పూర్తి ధర్మాసనం తీర్పు ప్రధానంగా గ్రామీణ ప్రాంతాల్లోని భూములకు సంబంధించినది. పూర్ణ ధర్మాసనం కూడా ఈ విషయాన్ని గమనించలేదు ఎందుకంటే సాధారణ ప్రశ్నపై వాదన జరిగింది మరియు ప్రధాన దృష్టి పేదలకు ఇంటి స్థలాల కల్పన కోసం జరిగిన సేకరణలపైనే ఉంది. మొహద్. అమ్రి ఖాన్ కేసులో (సుప్రా) ఇదే పునరావృతమైంది: సి.కె. నారాయణ చమీ కేసులు (సుప్రా) మొహద్ అమ్రి ఖాన్ కేసును సన్నిహితంగా అనుసరించాయి.

అందువల్ల, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తన రాష్ట్ర గెజిట్లో ప్రచురించిన అధిసూచన కింద జరిగిన స్వాధీనంపై వాలిడేషన్ చట్టం వర్తించదు. అయితే, వాస్తవాలు వెల్లడిస్తాయి కనుక , అవార్డు నవంబర్ 24, 1980 న ఇవ్వబడింది మరియు రిట్ పిటిషన్ ఆగస్టు 9, 1982 న దాఖలు చేయబడింది . అధీన న్యాయమూర్తి కోర్టులో నష్టపరిహారం డిపాజిట్ చేయబడిందని వివాదం లేదు. ఆ పిర్యాదు దాఖలు చేసిన తేదీ నాటికి , భూమి స్వాధీనం తమ సంఘానికి అప్పగించబడిందని , భూమిని విభజించి ఇళ్ల నిర్మాణానికి తమ సభ్యులకు పంపిణీ చేశారని , కొన్ని ఇళ్ల నిర్మాణాలు ప్రారంభించబడ్డాయని అప్పీలుదారు సంఘం పేర్కొంది. భూసేకరణ అధికారి స్వాధీనం చేసుకున్న భూమిని స్వాధీనం చేసుకుని, ఆయా ప్లాట్లను సంబంధిత సొసైటీకి అప్పగించిన తర్వాతే దాని సభ్యుల మధ్య ఆస్తి పంపిణీ

మరియు వారికి సంబంధించిన ప్లాట్ల కేటాయింపు ప్రశ్న ఉత్పన్నమవుతుందని స్పష్టంగా ఉంటుంది. సెక్షన్ 16 నిబంధనల ప్రకారం , ఆ భూమి రాష్ట్రానికి స్వాధీనమైంది , దానిపై ఏ భారాలు (ఎన్కంబరెన్సెస్) లేవు. సతేంద్ర ప్రసాద్ జైన్ & ఓర్స్. వ. యూ.పి. రాష్ట్రం & ఓర్స్. ([1993) 4 ఎస్.సి.సి. 369) కేసులో , ఒక ప్రశ్న తలెత్తింది: సెక్షన్ 4(1) కింద నోటిఫికేషన్ మరియు సెక్షన్ 6 కింద ప్రకటన సెక్షన్ 11 A కింద ఊహించినట్లు రెండు సంవత్సరాలలోపు పురస్కారం ఇవ్వకపోతే ల్యాప్స్ అవుతాయా? మూడుగురు న్యాయమూర్తుల ధర్మాసనం స్పష్టం చేసింది ఏమిటంటే , స్వాధీనం తీసుకున్న తర్వాత మరియు భూమి ప్రభుత్వంలో నిహితం చేయబడిన తర్వాత , రాష్ట్రంలో ఇలా నిహితమైన భూమి యొక్క హక్కు కేవలం నష్టపరిహారం నిర్ణయించడానికి మరియు యజమానికి చెల్లించడానికి లోబడి ఉంటుందని. రాష్ట్రానికి చట్టపరంగా స్వాధీనం చేసుకున్న భూమి యొక్క హక్కును తొలగించడం మరియు దానిని యజమానికి తిరిగి ఇవ్వడం చట్టంలో పరిగణనలోకి తీసుకోబడలేదు. ఆ భూముల స్వాధీనం తీసుకునే ముందు ఉపసంహరించుకునే అధికారాన్ని సెక్షన్ 48(1) మాత్రమే ఇస్తుంది. ఈ కేసులో ఆ ప్రశ్న ఉత్పన్నం కాలేదు. సేకరించవలసిన ఆస్తి ఆయా అప్పీలుదారులు నిహితంచేయబడినందున, ఆ చట్టం కింద ఆయా అప్పీలుదారులు యొక్క హక్కును రద్దు చేయడానికి 48(1) సెక్షన్ కింద అధికారాన్ని వినియోగించడం తప్ప మరే అధికారం లేనందున, చెల్లుబాటు అయ్యే హక్కును ఓడించలేము. 4వ (1) నిబంధన కింద నోటిఫికేషన్‌ను రద్దు చేసే అధికారాన్ని వినియోగించడం మరియు 6వ నిబంధన కింద ప్రకటన చేయడం వల్ల అసమానత ఏర్పడుతుంది. అందువల్ల, ఆ పరిస్థితులలో హైకోర్టు స్వాధీనంపై జోక్యం చేసుకోకుండా సముపార్జన రద్దు చేయకుండా మరియు 4 మరియు 6 వ అంశాల కింద నోటిఫికేషన్ మరియు ప్రకటనను రద్దు చేయకుండా ఉండేది. ఎటువైపు నుంచి చూసినా , రిట్ పిటిషన్ అప్పీలును అనుమతించడంలో హైకోర్టు తప్పు చేసిందనే మా అభిప్రాయం.

ఫలితంగా, రిట్ అప్పీలు తొలగించబడింది చేయబడింది మరియు రిట్ పిటిషన్‌లో గౌరవ సింగిల్ న్యాయమూర్తి ఇచ్చిన ఆదేశం పునరుద్ధరించబడింది. అప్పీలును అనుమతించడం జరిగింది , అయితే పరిస్థితుల దృష్ట్యా, ఖర్చులు లేకుండా ఉంటుంది.

అప్పీలు అనుమతించబడింది.